

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri.

(Lovforslaget (nr. 60) findes i tillæg A. sp. 1385, fremsættelsen i tidenden sp. 983).

Formanden: Sammen med denne sag foretages de under punkterne 5-9 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om langtidsplanlægning af boligbyggeriet, rentesikring, lejerindflydelse, gennemførelse af konsulentordning for lejere, ejerlejligheder, fri bytteret af lejligheder, ophævelse af reglerne om gennudlejningsforhøjelser og støtten til saneringsramte [af Helge Nielsen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. III) findes i tillæg A. sp. 1275, fremsættelsen i tidenden sp. 868).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligsikring [af Helge Nielsen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 47) findes i tillæg A. sp. 1285, fremsættelsen i tidenden sp. 867).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene [af Hanne Reintoft].

(Lovforslaget (nr. 57) findes i tillæg A. sp. 1425, fremsættelsen i tidenden sp. 981).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri [af Hanne Reintoft].

(Lovforslaget (nr. 58) findes i tillæg A. sp. 1427, fremsættelsen i tidenden sp. 981).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om leje [af Hanne Reintoft].

(Lovforslaget (nr. 59) findes i tillæg A. sp. 1429, fremsættelsen i tidenden sp. 982).

Forslagene sattes til forhandling

Boligministeren (Hastrup): En væsentlig del af det, socialdemokratiet foreslår i det forslag til folketingsbeslutning, der er til

behandling i dag, er efter min bedømmelse tilgodeset dels gennem de gældende lovbestemmelser, dels gennem det lovforslag, regeringen har fremsat, og som også er til behandling her i dag.

Et principielt punkt i socialdemokratiets forslag er, at rentesikringsordningen skal bibeholdes som en permanent ordning og med ydelse af rentesikring i fuldt omfang i op til 6 år efter byggeriets ibrugtagelse. Jeg kan her henvide til bemærkningerne til forslaget om en rentelåneordning, som bygger videre på boligforligets forudsætninger om yderligere udbygning og udvikling af det almennyttige byggeris selvfinansiering. Rentelåneordningen giver samme nedsættelse af begyndelseslejen i nybyggeriet, som den gældende rentesikringsordning gør. Forskellen mellem den gamle og den nu foreslåede nye ordning kommer frem på et senere tidspunkt. Regeringen finder det rigtigst, at rentelånene efter en årrække tilbagebetales, såfremt udviklingen gør dette rimeligt og muligt.

Ingen kan naturligvis sige noget bestemt om, hvordan pris- og indkomstudviklingen vil forløbe i de kommende år. Men forløber den, som den rent faktisk er forløbet i de foregående år, vil vi med rentelåneordningen, der i øvrigt rent principielt på mange måder svarer til en ordning, som den socialdemokratiske regering foreslog i 1965, kunne få en ordning, der gradvis vil bevirke, at det sociale og almennyttige byggeri kan komme til at hvile i sig selv og gøre sig uafhængigt af den almindelige konjunkturudviklings indflydelse på boligmarkedet.

Man kan også sige det på den måde, at havde vi, da det sociale byggeri blev etableret i årene umiddelbart efter krigen, fra starten haft en rentelåneordning både med hensyn til statslån i enfamilieshusbyggeri og i almennyttigt boligbyggeri, så ville situationen i dag have været den, at vi for det første ikke havde fået det store spring i huslejeniveauerne for nybyggeri, som vi rent faktisk har fået, og som for en stor del er medvirkende årsag til boligproblemet, og for det andet ville vi have haft midler til rådighed for en finansiering af det nye byggeri, herunder naturligvis navnlig det nye sociale byggeri.

Bare at sige, sådan som socialdemokratiet gør det: lad staten betale, anser jeg ikke for